

Svar (12/3 96)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen): Regeringens ministre prioriterer deres deltagelse i møder ud fra en samlet vurdering, herunder det forhold, at landets interesser ved møder i udlandet under alle omstændigheder bliver varetaget på kompetent vis, hvilket, for så vidt angår Asien-Europa-mødet i Bangkok, skete ved, at udenrigsministeren repræsenterede den danske regering.

Ad spm. nr. S 727

Fra justitsministeren er modtaget supplerende svar på et af medlem af Folketinget Niels J. Langkilde (KF) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med den foreløbige besvarelse er optaget i Folketingstidende 1996-96, forhandlingerne side 2455, var sålydende:

Til justitsministeren (10/12 95) af:
Niels J. Langkilde (KF):

»Bryder vindmøllelovens bestemmelser om tvunget køb til overpris af vindmøllernes elektricitet med grundlovens ekspropriationsbestemmelser?«

Supplerende svar (12/3 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

1. Som anført i den foreløbige besvarelse af 19. december 1995 har Justitsministeriet til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Miljø- og Energiministeriet.

I Miljø- og Energiministeriets udtalelse er anført følgende:

»Spørgsmålet vedrører bestemmelsen i § 10 c i lov om udnyttelse af vedvarende energikilder m.v. (VE-loven eller vindmølleloven), der er således:

§ 10 c. Elektricitet, der leveres fra vindkraftanlæg til elnettet, afregnes med 85 pct. af salgsprisen til almindelige forbrugere opgjort eksklusiv afgifter og tilskud hos det elforsyningselskab, i hvis område vindkraftanlægget er opstillet.

Stk. 2. Energiministeren kan fastsætte nærmere regler om prisafregningen for elektricitet, der leveres fra vindkraftanlæg til elnettet.

Denne regel suppleres af nærmere bestemmelser om afregningsgrundlaget i Energiministeriets bekendtgørelse om tilslutning af vindkraftanlæg til elnettet.

§ 10 c blev indsat ved en lovændring i 1992. Indtil da var retningslinjerne for afregning fastlagt i en vejledende aftale mellem Danske Elværkers Forening og organisationerne for vindmølleejere og -fabrikanter. For de fleste vindmøller skete afregning efter overenskomsten på det samme 85 pct.-niveau, som efter § 10 c. I nogle tilfælde blev dog anvendt en 70 pct.-sats før lovændringen, bl.a. når en vindmølle havde tilslutning »i egen installation«, dvs. hvor vindmøllestrømmen i første række blev forbrugt direkte af mølleejeren, således at kun overskydende strøm blev leveret til elseskabets net.

I forbindelse med lovforslaget tilkendegav elsektoren, at den principielt var imod et lovindgreb og navnlig uenig i en regel om ens afregning for alle vindmøller. Der blev ikke rejst spørgsmål om ekspropriation hverken fra Folketingets eller elværkernes side.

Efter formålsbestemmelsen i lov om elforsyning skal elforsyningen tilrettelægges i overensstemmelse med miljømæssige og samfundsøkonomiske hensyn og således, at en miljøvenlig energianvendelse fremmes bl.a. ved udnyttelse af vedvarende energikilder, og det kan efter loven pålægges elforsyningsvirksomheder at anvende bestemte former for energi. Der er imidlertid ingen pligt for elseskaberne til at aftage og anvende elektricitet fra private vindmøller. Efter de tidligere overenskomster mellem elsektoren og vindmøllejerne skulle elseskaberne aftage den strøm, som de private mølleejere producerede, og elseskaberne er under den nuværende ordning fortsat med at aftage strømmen fra alle vindmøller, der er tilsluttet elnettet. Sideløbende har elseskaberne påtaget sig at opstille egne vindmøller til at dække en del af elforsyningen.

Det må derfor ses som et integreret led i elseskabernes virksomhed under de foreliggende miljø- og energipolitiske forudsætninger, at der aftages og anvendes vindmøllestrøm i elforsyningen. Udgiften til køb af elektricitet fra privatejede vindmøller er en omkostning, som efter elforsyningsloven kan indregnes i priserne ved videresalg til forbrugere.

Afregningsreglerne tvinger således ikke elseskaberne til tabsgivende dispositioner, og de gør ikke indgreb i selskabernes økonomiske for-